

jubba kääks olleks, kellest Piibli ramat rägib, et rahwas ei tõsta enam moõka teise rahwa wasto, ja tagguwad omiad moõgad koblisk, ja omiad pigid sribisk. Agga selle järrele kuida asjad praego Ma peäl seiswad, polle nisuggust kallist rahho aega ni pea lota, sest ikka kulukse weel sõia kerra siin ja seal.

Gestlastel olli wannal aial wägga paljo ebba-jummalaid, jah ni paljo, et peaeego igga nähtawa asjal olli omma issiärralinne wäär- ehf ebba-jummal. Tulli neile päwa- ehf ku-warjotaminne, ni kui se mailma lomisesest sodik olnud, siis arwasid nemmad ja ütlesid sedda ka nenda omma kele murde peal: päike ja ku süakse ärra, ja warsi ollid nemmad walmis omma ebbausko tempude, kurja kuntsi ja pommisemisega sedda „päikesse ja ku ärrasõmist“ keelma ja taewa walgujid terwed hoidma, et naad ei saaks ärramurtud. Ue aasta päwal teggid naad õlgedest ühhe ebbauiõ, mis kui wanna-mees wälja näitäs, ja ütlesid tedda auustades: „Se jummal“ woib omma wäe ja kääga meie weifsid ja puddolõjuskid kiskja metsaellajatte cest hoida, et ükski murtud ei sa, egga tohhi murdjad meie piride peäle tulla!“ — Keik kulla rahwas, wannad ja nored, wisid tedda sure kisa ja karraga kullast emale wälja j

pannid omma põldude rajale ühhe pu otta, otsego au-järje peäle istuma, et seal piddi wahhimehhe ja kaitsemise ammetit piddama. Muidegi käisid tedda seal saggedaeste watamas ja ommal kombel kui jummalat kummardamas. Igga noort kuud terretaasid nemmad nende saanadega: „Olle terweks ku, et sinna wannaks saod ja minna noreks jään!“ ja ütlesid siis: „Ku sigginego kuld temma illuks, agga inntimenne jägo ni terweks, kui terras ja raud kindel ja tuggew on.“ Gestlasted piddasid ka mõnned metsa tulkad ja männikud, ja peälegi üksikud puud ni pühhaks, et ükski ei tohtind mitte üht lehte egga witsarago seält wõtta ja ohwerdaasid nende sees omma weifsid ja puddolõjuskid, kui need wahhest haiged ollid. Raad hüüdud nisuggusid pühhaid iesid ja metsandikkuid „Hiõks!“ ja sest on Hiõma saar ommale nimme sanud, sest et seal olli Gestlastel üks issiärranis pühha mets. — Jubba ammuist aiaist peti koddõ ussid ka beateggiaiks ja woeti nende ellajatte hulla, sedda Gestlasted ommas ebbauskus kui maggusat roga sõid, sest naad arwasid, et ussi lihha sõminne toob neile koddõellajatte õnne ja lehmad andwad siis hästi rohkeste pimo. Et ussid nenda koddõ liggi hoiti ja neid ükski ei hirmotanud, siis läksid naad ni